

подчиняват на различен статут. По принцип те се делят на две групи, които условно могат да се приемат като висши (брахмани и кшатри) и нисши (вайши и шудри). Второ, защото първите три варни (брахманите, кшатрите и вайшите) са длъжни при детство да приемат обреда "посвещение", имащ смисъл на "второ раждане" - нещо, което се намира в значителна степен при "кръщенето" по-късно у християните (особено при някои протестантски секти) и при "обрязването" у мюсюлманите. Оттук, както отбелязват учените, "брахманите, кшатрите и вайшите били назовани "двойнородени".³³

Точно тук е особеността, която трябва да се има предвид във връзка с третирания проблем. Институтът на "двойнородените" се свързва само с ония социални категории, които изучават ведите и участват във ведийските ритуали. Шудрите обаче нито изучават ведите, нито участват във ведийските ритуали, поради което стоят извън системата на "двойнородените". Противопоставянето на "двойнородените" на шудрите, както отбелязват учените, се дължи на особения състав на шудрийските родове, свързани ту с техния произход (представители на подчинени племена - арийски и неарийски), ту с наследствените им занаяти, квалифицирани като такива от по-нисък обществен статус, ту със съществени различия в областта на упражняването на култа и т. н.³⁴

Както отбелязват изследователите, "Някои касти заемали толкова ниско положение, че ги считали за стоящи извън шудрите, т. е. за извънварнови."³⁵ В системата на извънварновите касти най-голямо разпространение имали т. нар. "чандали". Така били наричани ония най-нисши слоеве от обществото, които били длъжни да се занимават с крайно нежелани и непрестижни занаяти: прибиране на нечистотите из селищата и край тях, събиране на труповете на умрели птици, животни и хора (нещо, което при епидемични заболявания изисква напрежение и големи рискове). Освен това, "Извънварновите живеели извън пределите на селата или в покрайнините на градовете, за да не оскверняват жителите,

³³ Пак там., с. 352.

³⁴ Виж: История древного Востока, с. 352.

³⁵ Пак там.